

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-01)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-01)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 2. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020002.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 1. April 1868.

Kjære Quaade! Da Frøken Bjelke reiser imorgen over Berlin vil jeg dog ikke undlade at benytte denne Leilighed for at sende Dem et Par Ord, da jeg just har en Timestid til min Disposition og jeg veed at der imorgen ikke bliver Leilighed for mig til at skrive. Det sidste Brev fra mig var vistnok lidt confust da jeg havde havt Bal om Aftenen iforveien hos mig og saaledes kun faaet 2 Timers Søvn og desuden var noget overvældet af den Stemning, som Deres Depecher havde fremkaldt hos mig, det var ligesom et nyt Lyseglimt i den slesvigske Sag, og dog have efterfølgende Skygger tidt under denne Forhandling været saa stærke ovenpaa ethvert Lys, at Ens Tro og Forhaabning kun er liden, hvorfor jeg ogsaa har bedet de enkelte Vedkommende som officielt maatte underrettes om Sagens Gang ikke ved nogetsomhelst ydre Tegn af Tilfredshed at tilkjendegive at der var indtraadt en bedre Vending i Sagen, thi Intet er saa ulykkeligt som at bevæge sig ligeoverfor feilslagne Forhaabninger, om man end ikke har nogen directe Skyld i den fremsatte[!] Skuffelse. Jeg har idag sat Hs. Majestæt Kongen i Kundskab om i hvad Aand og Retning jeg havde isinde at svare Dem aldeles confidentielt, for at opfordre Dem til at føle sig for om der kunde være nogen Sandsynlighed for ad den antydede Vei at naae et gunstigt Resultat og om en sliig Opfordring fra Kongens Side til Keiseren kunde ventes at blive modtaget med Imødekommen; — det vanskeligste Spørgsmaal at afgjøre er om man har villet dette eller om man har tænkt sig noget andet Slægtskab f. E. det engelske, dog kan jeg ikke troe dette. I et Telegram ¹⁾ finder jeg i dette Øieblik angivet, s. 3at Danmark skulde være tilbøielig til at indtræde i det nordtydske Forbund naar Als og Dübbol tilbagegives, ligesom i et andet, at Forhandlingerne ere standsede fordi Danmark forlanger Afstemningen i Henhold til de ved Rigsdagsvalgene constaterede Stemninger og Ønsker hos Befolkningen. — Med Hensyn til Slægtsskabsforhold og Indvirkninger paa Kongen af Preussens Gemyt, da have de skriftlige Henvendelser og personlige Besøg hidindtil ikke havt nogen mærkelig Indflydelse. — Skulde denne Sagens Gang gjennem en mere fortrolig Forhandling udenfor diplomatisk Brug eller Former finde Sted er det selvfølgelig at mange farefulde Momenter kunne indtræde, men det gjelder om fra vor Side ogsaa der at gaae fremad med den største Forsigtighed; Kongen udtalte som sædvanlig aldeles af sig selv uden nogen egentlig Anledning fra min Side at enhversomhelst personlig Opoffelse, hvorved den danske Deel af Slesvig kunde føres tilbage til Danmark, ikke alene vilde blive ham let, men for at naae dette Maal vilde endog ethvert Offer og Opoffelse af personlig Følelse og Stolthed være ham kjær. Det følger af sig selv at ved Omtale af denne Sag og Udviklingen imellem os af hvorledes den eventualiter skal tages og behandles maa Brevvexlingen som herom føres imellem os være omgjærdet saa stærkt af Forsigtighedshensyn at ikke tredie Mand skal underveis under Brevenes Expedition fra Sted til andet blive deelagtiggjort i vore Ideer. At der ogsaa er en Fare ved at benytte en Trediemand hvis Raad kunne blive ikke alene trykkende men ogsaa af den Natur at de ikke kunne modtages uden Tab af Statens Selvstændighed, er jeg ingenlunde blind for, men Stillingen forekommer mig at være den nu da vi skulle foretage Valget, at paa den ene Side staaer den Mulighed ved Hjælp af Trediemand ad fredelig Vei at kunne naae hvad vi trænge til og at Forhandlingen saaledes kan vedblive at gaae — paa den anden Side, at Forhandlingen kommer til at afbrydes efter, at vi ikke have villet indlade os paa at modtage det givne Raad, og vorts. ⁴Haab da kun staaer paa at det kunde blive et europæisk Spørgsmaal, der kan løses saavel paa en Congres som ved en Krig, og det forekommer mig da aldeles iøinefaldende, at intet Middel maa lades uforsøgt for at naae Maalet ad den første Vei, thi det Vundne vil da blive sikkrere at hævde og langt billigere at gjenerhverve, og med Hensyn til Omfanget af Retrocessionen er det heller ikke givet at det jo er lettere at naae sine Ønsker ad første end ad den sidst angivne Vei. Desuden vil der forinden vi indtræde i den nye Phase være al Leilighed til at vise hvad der kuns kan hjælpe og hvorfor vi altsaa med nogensomhelst Freidighed kunne yde Offre. Jeg har under mine mangfoldige Samtaler med Mohrenheim bestandig stræbt efter at sætte ham fuldstændigt ind i vor hele Udvikling, saa at han ikke skulde komme til at hildes i de gamle Garn, som ere spundne af Koskull og Freitag; — jeg længes ret efter at høre, hvorvidt de er entreret med ham og om han har troet at kunne henvende sig i al Fortrolighed herom til Gortschakoff, foruden vort personlige Kjendskab til Manden herfra bilder jeg mig ogsaa ind at det maa være et gunstigt Moment at han tidligere har været Secretair hos Prindsens og saaledes efter al Sandsynlighed kan tale med denne i større Fortrolighed. Qui vivra verra! og quod bonum faustum felixque sit og hermed Farvel for denne Gang, da jeg nu maa slutte min Epistel. —

1*

C. E. Frijs.